

Zpravodaj **2** **pro práci s dětmi** **2018**

Bratr Kálef • Horácký seniorát ČCE

Víte, že Bratr Kálef má moc pěkné internetové stránky? Sledujete je pravidelně?

www.kalef.evangelnet.cz

A víte, že je také na facebooku? Lajkněte ho!
Jméno má jednoduché: Bratr Kálef!

A po podzimu přišla zima. Po zimě přišlo jaro, po jaru léto a po létě přišel zase podzim...
... Tak se nám to stále střídá. A my to žijeme. Někdy víc aktivně, někdy tak trochu spíme, no, jako ti broučci...

Nazdar, milí Kálefáci a příznivci Bratra Kálefa, zdravím Vás všechny při pěkném podzimu!!

Tak, co jsme dělali na jaře a v létě? Vzpomínáte si ještě? Nebo potřebujete připomenout..., jak to bylo, když se trebičští vydali na výlet do Valtínova nebo tvořili andílky do Myslibořic, jak prožívali v Sáza-vě letošní Den Země nebo jak proběhla v Novém Městě Zahradní slavnost a rodinná neděle, jak to bylo, když ve Velkém Meziříčí pomáhala seniorát-ní mládež nebo když se v Jihlavě vzdělávali učitelé a učitelky Nedělní školy?

Byl někdo z Vás na víkendovce v Zubří?

Byl snad letos v létě nějaký tábor u Křídlech???

Tak zalistujte... třeba si vzpomenete!! ☺

Nebo se taky můžete nechat inspirovat, jak si hra-jí v brodských kostelích děti a mládežníci z Horní Krupé. Inspirativní knížky nám zase jako obvykle doporučí Daniela. A něco o své inspiraci pro roky s Kálefem nám prozradí (v jubilejním roce svého narození) Honza Keřkovský.

Něco najít se dá i v Kálefově hledačce!

Tak směle dál...

Otevřeno máte! – Stačí jen listovat a číst. – Nebo číst a listovat?

Po bouřlivém roce Vám tichý ADVENT přeje

BK

Obsah 2018/2

2 • Úvodník (BK)

Tábory Bratra Kálefa v Křídlech v roce 2019 • 2

3 • Setkání učitelů nedělní školy v Jihlavě (O. Novotná)

Andílci z Trebiče do Myslibořic (J. Potočková) • 3

4 • Inspirace pro práci s dětmi z Horní Krupé (D. Šorm)

Víkendovka v Zubří (F. Boháč) • 4

5 • Výlet do Valtínova (J. Potočková)

Rodinná neděle a Zahradní slavnost (M. Popelová Nečasová) • 5

7 • Rozmanité odpoledne ke Dni Země v Sáza-vě (I. Mužátková)

Knižní inspirace pro malé i velké (D. Šimková) • 8

10 • Loupežnická Křídla (J. Keřkovský)

O Bratru Kálefovi (Rozhovor s Janem Keřkovským) • 11

12 • Rodinný tábor Bratra Kálefa (D. Šimková)

Z Matrixu do reality, z reality do Matrixu... (M. Tkadleček) • 13

14 • Brigáda seniorátní mládeže (M. Slámová)

Kálefova hledačka... (F. Boháč) • 15

Tábory Bratra Kálefa v Křídlech v roce 2019

Jestli jste taky zvědaví, jak to v příštím roce s táborem BK bude, pak vizte:

Tábor pro mladší ... 29.6. až 7.7.

Rodinný tábor ... 8.7. až 13.7.

Tábor pro starší ... 14.7. až 27.7.

Více informací se dozvíte ke konci ledna 2019 na webu BK.

PODPOŘIL

Kraj Vysocina

Setkání učitelů nedělní školy v Jihlavě

Co se dělo na jihlavské faře 1. září 2018 v dopoledních hodinách? – Sešli se tu učitelky a učitelé nedělní školy a náboženství dětí a mládeže z našeho seniorátu k přednášce pana faráře Tomáše Cyrila Havla z Písku o metodách pedagogiky France Ketta. – Čeho se týkají a jak je uplatňovat na hodinách náboženství?

Pan farář Havel nám ukázal, že je třeba přemýšlet už nad prostorem, kde se s dětmi sejdem – jak prostor upravit, aby se v něm skupinka dětí cítila dobře a přirozeně.

Taky jak zajímavě a vtipně začít takovou hodinu nábožka a přitom děti uklidnit, usadit a ještě mezi sebou sblížit. Tato pedagogika k tomu využívá jednoduchých symbolů (jednoduchého symbolu), který zároveň slouží jako vstup do biblického příběhu. Symbol volíme podle toho, který příběh chceme v nedělce zrovna probírat (nebo se ho alespoň dotknout).

Je to přístup krásně tvořivý: příběh a symbol máme daný, ale co všechno vytvoříme, jak necháme rozběhnout dětskou tvořivost a fantazii, je hodně na nás.

Tak třeba symbol DŽBÁN: Můžeme se ptát: „Viděls už takový? Kde? Co v něm může být? Čím bys ho ty naplnil? Kdo ho nese? Kam ho nese? ...“ No, a pak nás džbán přenesl do děje biblického příběhu...

Další pomůckou, kterou nám pan farář Havel představil, je soubor 88 obrázkových karet – Obrazy ze života – na kterých jsou např. smysly, životní situace, symboly křesťanství, obrazy, kterými se mluví v Bibli... Pomocí nich se dají vyprávět příběhy z Bible a můžou je tak vyprávět děti malé, větší, mládež i dospělí – také jsme si to zkusili a užili...

Obrazy ze života zmiňoval i J. Tkadleček
(viz Zpravodaj 2016-2).

Soubor také obsahuje citáty z Bible; karty pak můžeme použít na to, abychom vyjádřili, co nám daný citát asociuje.

Přednáška i praktické ukázky byly inspirativní a děkujeme za ně.

Pan farář Tomáš Cyril Havel je katolickým knězem v Písku a pedagogikou France Ketta se zabývá už víc než 10 let. Na základě principů této pedagogiky pomáhá tvořit materiály pro práci s dětmi, pořádá i semináře a kurzy věnované této pedagogice. Pro ty, kdo by se chtěli dozvědět více, připojuji internetový odkaz: www.kett.cz.

Díky patří i jihlavským za skvělé zázemí, občerstvení i oběd. S učitelkami a učiteli snad na viděnou zase za rok v září někde na Vysočině...

Olga Novotná

Andílci z Třebíče do Myslibořic

V sobotu 21. října odpoledne měly trebičské Nejenmaminky plné ruce práce. Jedna z nich totiž slíbila Diakonii v Myslibořicích (kde je členkou Dozorčí rady), že jim v rámci utužení vztahů sboru se střediskem vyrobíme na Vánoce přáníčka pro klienty i zaměstnance – tj. kolem dvou set kusů!

Dotyčná maminka Katka vše připravila – nápad i materiál, metodu i organizaci – a výsledkem byl plný sál andělíčků. Ti živí andělci s chutí stříhali a lepili ty papírové. Každý je jiný a všichni dělají někomu radost.

A protože někteří z andělčků navíc měli narozeniny – někdo první, někdo desáté, vše skončilo mlsáním dortíčků.

Jana Potočková, Třebíč

Inspirace pro práci s dětmi z Horní Krupě

Děti se mohly letos o prázdninách radovat z tábora na Zbytově, který se nesl ve znamení pirátů z Karibiku. Dopolední „bibličáky“ začínaly vždy stejnou otázkou: „Kdo je Bůh?“ Na tábor s námi jezdí mnoho let i děti, které nejsou ze sboru, ale chodí třeba na přírodovědný kroužek Slunečnice, nebo to jsou spolužáci a kamarádi.

Od září se opět s dětmi scházíme na biblických hodinách. Pokračujeme v cyklu „Hrajeme si v brodských kostelích“, který plynule navazuje na cyklus „Hrajeme si v Boží zahradě“. Havlíčkovobrodské kostely navštěvujeme, protože jsou pestré, mají zajímavé příběhy a zejména vypráví příběhy biblické a příběhy křesťanských světců. Nesou různé architektonické prvky: gotiky, renesance, baroka, secese, funkcionalismu. Zajímavý je příběh původně špitálního kostela sv. Kateřiny, který je u řeky, dále renesanční kostel sv. Vojtěcha, který přestavovali koncem 16. století utrakvisté. Ten nese otisk evangelické víry. Vyprávěli jsme příběh Husova sboru Čes-

koslovenské církve husitské a nemocniční kaple Povýšení svatého Kříže v areálu havlíčkovobrodské nemocnice. V tomto týdnu navštívíme kapli sv. Trojice a další týdny pak bývalý klášterní kostel sv. Rodiny a kostel Nanebevzetí panny Marie. Cílem tohoto tematického cyklu je učit děti sledovat a „číst“ křesťanské symboly a příběhy, které patří k naší kultuře, byť ne vždy patří k jádru naší víry (např. mariánská dogmata). Těšíme se, že návštěvy zakončíme v našich nově zrekonstruovaných prostorách sborového domu. I tam bude co vyprávět. Takové návštěvy také posilují ekumenické vztahy tam, kde jsou dobré. Tak se sluší poděkovat i kolegům duchovním z ostatních církví, kteří nám od kostelů ochotně půjčují klíče. My je na oplátku na chvíli naplníme životem, zpěvem, modlitbami i hrami (třeba na schovávanou). Nechci se někoho dotknout, ale kdo z vás to má?

Za evangelický sbor v Horní Krupě a Havlíčkově Brodě
srdečně zdraví

David Šorm, farář

Víkendovka v Zubří

Letos jsme opět uspořádali víkendovku pro „nábožkové“ děti ze sborů ve Sněžném a Daňkovicích. Je to aktivita, kterou před rokem rozjel farář Miki Erdinger a Radka Havlíčková ze Sněžného. Já nahradil Mikiho, když odjel na Ukrajinu.

V pátek 25. 5. jsme se všichni sešli v Zubří. Je tam šikovná chatková ubytovna mezi stromy, která má ze tří stran les a z jedné nádherný čistý rybník. Přijelo asi 19 dětí, mnohé z nich jely poprvé. Na pomoc jsme měli mládežníci ze Sněžného Verču Buchtovou, která připravila mnoho fajn her.

Hned první večer jsme se všichni seznámili, opekli burty a bylo nám fajn. A ještě tu noc jsme děti vytáhli na bojovku.

Musely dojít po dvojicích a bez světla na cestu u rybníka a vzít předmět z krabičky. V základně potom přemýšlely, co by předmět mohl znamenat.

Další den jsme takřka celý vyplnili výletem na „Vlčí kámen“. Cestou jsme potkali srnku a bohužel i pár klíšťat. Měli jsme příjemné slunečné počasí a cestou jsme hráli hry. Když přijeli rodiče, rozdali jsme si odměny a rozloučili se. Myslím, že celá akce proběhla dobře bez větších škobrtnutí a doufám, že se nám to za rok zase podaří uskutečnit.

Filip Boháč, farář v Opatově

Foto: Pod Rozhlednou u Jakuba, Na Rozhledně u Jakuba a Ďáblova prdel za rozhlednou

Výlet do Valtínova

V půli května vyrazila třebíčská Nedělní škola do Valtínova. Zaplnili jsme nejen faru, ale částečně i kostel – tam spali ti stateční. Děti vytvořily jedno obří letiště z matrací v sálku, maminky s miminky našly azyl za kuchyní a nahoře – kde jinde – spalo vedení. Jídla bylo dost a zážitků také – při sobotním celodenním výletu jsme se poradovali na rozhledně (točená limonáda, párky v rohlíku, pivo) a na skvělém hřišti kolem. Pak jsme prošli krásnou krajinou až k vodě a díky letnímu počasí se i koupali a vozili na loďkách. Večer byl oheň a kino. V neděli bohoslužby, při nichž se díky nám několikanásobně zvedla účast. Tématem pobožností i kázání byl odchod Izraelců z Egypta. Děti zvládly i secvičit zpěv. A pak už se uklízelo a balilo, na rozloučenou ještě někteří znovu hupli do rybníka. Děkujeme místním za pohostinství, rádi přijedeme zas!

Jana Potočková, Třebíč

Rodinná neděle a Zahradní slavnost

V neděli 17. června se na zahradě novoměstského kostela potkaly dvě akce a v rámci nich spousta dospělých i dětí. Spojení to bylo obohacující a milé (občas trochu navzdory tomu, že jsme neměli organizačně vše tak docela vyladěné).

Neděle začala rodinnými bohoslužbami, které vedl Zdeněk Šorm, a po nich jsme duchovně nastartovaní obsadili zahradu – děti – i presbyternu – dospělí – a začali jsme si hrát, zkoumat a dozvídat se. Když jsme si dohráli a dopletli levandulové ozdůbky a probrali rizika virtuální reality, zjistili jsme, že výlet na Tři kříže už v té nevirtuální realitě nestihneme. Naštěstí zahrada byla pohostinná, takže jsem se posadili kolem ohně a nabírali sílu na druhou část dne.

Odpoledne začala (v Novém Městě už tradiční) Zahradní slavnost, čas a prostor, kde se potkávají nejen lidé ze sboru,

kde jednotícím prvkem je potřeba být spolu v dobrém. Letos Zahradní slavnost nabídla dvě dětská divadelní představení, dílnu hry na ukulele a havajského tancování, výbornou kávu, domácí limonády a zákusky. Peníze, které se vybraly, se použijí na opravy dětského hřiště. Setkání a rozhovory, které se zapředly, se použijí k potěšení srdce i jeho otvírání novým pohledům na svět. Jsme moc rádi, že se tentokrát mohli potkat lidé nejen z Nového Města a okolí, že nás na sdílení a otvírání nových obzorů bylo víc. A díky všem, kdo přijeli!

Markéta Popelová Nečasová

Z původně avizované přednášky o médiích se stal interaktivní program, který si vzala na starost Petra Svobodová. Zde přinášíme její pohled:

Lektorky program nazvaly Ukradený čas. Předem bylo jasné, co a kdo ten čas, o kterém byla řeč, ukradl. Společně jsme se totiž věnovali tématu internet. Internet je nástroj. Může ho vzít do ruky zručný řezbář, ale také posedlý šílenec. Každý nástroj je takový, jaká je ruka, která ho drží.

A tak jsme se s tím nástrojem seznamovali. Ovšem, tak trochu z jiného úhlu. Po krátkém zamyšlení, v jakém prostoru se po připojení k internetové síti každý z nás dennodenně nachází, jsme začali ochutnávat zážitky. Možná to pro některé bylo zvláštní a překvapivé, co po nás lektorky chtějí, ale všili jsme se do následující situace. Vytváříme si svou vlastní sociální síť. Takovou, co by byla užitečná právě a jen pro nás – budeme si za její pomoci vyměňovat své zručnosti a schopnosti. Já nabídnu službu, jiný nabídne službu. A tak si budeme navzájem užiteční. To zní dobře, ne? Ale je potřeba někde začít. Musíme si vytvořit profil. To se přece prý dělá, na tom internetu. A tak píšeme, píšeme a píšeme – například kde bydlíme, jak bydlíme, co se nám líbí, co rádi jíme, na co rádi koukáme, co rádi posloucháme a ještě tam „lupneme“ své telefonní číslo a adresu zaměstnání, pro jistotu, že ano. A pak, fiktivně, klik, šup s tím na net, tedy, zmáčknout enter a... a možná v té chvíli nám začínalo být jasné, že už není

možné použít tlačítko DELETE. A sakra! V tu chvíli lektorky posbíraly naše profily – informace napsané na A4 – a šly je vyvěsit na bránu kostelní zahrady. To snad nemyslí vážně!!! Proč tam dávají všem na očí naše osobní, interní, soukromé údaje! Tak, nějak nám hned nedošlo, že jsme to vlastně, sice jen naoko, dělali před chvílí naprosto dobrovolně a pro mnohem širší spektrum čtenářů. Úplně dobrovolně jsme na sebe prozradili naprosto všechno. Byli jsme našťvaní, ale došlo nám, že ne každou informaci je vhodné poslat do toho zvláštního prostoru, který se nazývá kyberprostor, a že každé sdělení je možné zneužít. To není špatná lekce!

Lektorky se rozhodly, že všemu strašení ještě není konec. Promítly nám krátký film Na hory, který pojednával o tom, co dětem může způsobit obyčejné brouzdání po internetu. A rodičům následně změnit celý život. Tento film je volně dostupný na portálu Seznam se bezpečně, tedy pod tímto odkazem: <https://www.stream.cz/porady/seznam-se-bezpecne>.

Závěr našeho setkání jsme věnovali zamyšlením nad tím, že je opravdu důležitá ta ruka, která nástroj používá. Myšleno tím to, že my jsme ti, kdo si kybersvět vytváříme, a že nám může být i velmi užitečný.

A pak přišel svět reálný, ne virtuální. A buřty voněly a voněly a moooc chutnaly...

Petra Svobodová

Rozmanité odpoledne ke Dni Země v Sázavě

Letošní Rozmanité odpoledne se neslo v duchu snahy „Dělat věci pořádně“, někdy totiž na přesnosti opravdu záleží. Třeba když člověk chce sám projet na kole celým Karpatským obloukem jako Petr Blahut, host naší tradiční besedy. Přivezl spoustu obrázků a videí ze své loňské cesty dlouhé skoro 4000 kilometrů a svým vyprávěním určitě zaujal a inspiroval mnohé. Aby také ne, vždyť jsme sbor mnoha nadšených cyklistů ☺.

V programu pro děti jsme velmi využili nových možností a dovedností našeho mladého farářského páru, mnoho odpoledních činností vymysleli a připravili právě Bětka s Tomášem. Kamenná stěna na farském dvorku se proměnila ve cvičnou stěnu pro začínající lezce. Dětem se to líbilo tak moc, že v rámci rodinné neděle na závěr školního roku budeme pokračovat v lezení na Rozštípené skále, už se na nás chystá tým zkušených instruktorů.

Na louce za hřbitovem se podle přísných pravidel házelo diskem, Tomáš sehnal skutečný koš na disc-golf a děti si s Jirkou Boháčkem mohly vyzkoušet své první hody. Jeho

bratr Ondra zase zajišťoval „dobrodružnou cestu kostelem“, program pro ty, kdo raději potrénují hlavu než tělo.

Na farské zahradě jsme s Bětkou poznali základy severské hry „mölky“, znovu zde také byla příležitost udělat pár kroků ve vzduchu na slack-line a zcela nově možnost zahrát si stolní tenis v garáži se zkušeným hráčem Leošem Pohankou. Střelba z luku s Radkem Černým je tak oblíbenou součástí každého Rozmanitého odpoledne, že bychom ji, zvláště při letošním zacílení na přesnost, rozhodně nemohli vynechat.

Lenka Temlová a Iva Sobotková opět připravily krásné zdobené perníkové medaile, které potěšily nejen děti, ale byli jimi odměněni i všichni organizátoři a pomocníci.

Zklidnění přinesl krásně provedený koncert klavíristy Daniela Juna v kostele, bohužel už jen nemnoho dospělých a dětí mělo sílu takhle zakončit den. Naštěstí ale bude příležitost poslechnout si ho znovu na podzim ve Velké Losenici.

Jsmo moc vděční Bohu a všem jeho pomocníkům za další pěkný den, který jsme mohli prožít společně jako jedna velká rodina.

Ilona Mužátková, Sázava

Knižní inspirace

pro malé
i velké

Příběhy na dobrou noc pro malé rebelky

Elena Favilli, Francesca Cavallo

*nakladatelství Albatros
pro děti od 7 let*

Neznám žádnou jinou dětskou knihu, která by krátce po svém vydání vyvolala tolik kontroverzí. Část rodičů ji svým dětem hrdě kupuje, jiní ji považují za feministickou propagandu. Líbezná, sladká, trpytivá pohádková knížka to opravdu není. Domnívám se ale, že tahle kniha je skvělým zdrojem pro diskuze nad celou řadou témat.

Kniha přibližuje sto životních příběhů silných žen, které šly za svými sny. Výběr žen je velmi rozmanitý – od vědkyň, panovnic, umělekýň a sportovkyň, po bojovnice, aktivistky, pirátky. Autorky vybíraly inspirativní ženy napříč kontinenty a historickými obdobími. Paleta je velmi pestrá. Za výběr některých žen čelily autorky kritice. Pro další výtisk knihy však zvažují pouze vyřazení myanmarské aktivistky Aun Schan Su Ťij, která sice původně byla oceněná Nobelovou cenou míru, ale po dokončení knihy začala čelit kritice OSN, že připustila bezprávi na části obyvatel své země.

Texty jsou krátké, obdobně vystavěné. Na začátku je popsání dětství ženy, aby se s ní mohly čtenářky ztotožnit. Pak jsou popsány překážky a nástrahy, s kterými se však vybraná osobnost poprala.

Kniha zaujme výtvarnou stránkou, neboť se na ní podílelo šedesát výtvarnic, což knize dodává na originalitě. Ukazuje děvčatům, že by si měla být vědoma překážek, které je v životě čekají, zároveň je ale chce povzbudit, že nejsou nepřekonatelné.

Na začátku listopadu vychází druhý díl!

Co mi řekl táta

Astrid Desbordes

*nakladatelství Axioma
pro děti od 4 do 6 let*

Jedna z dětských knížek, která je malá rozměrem, ale obrovská silou své výpovědi. Zachycuje rozhovor malého chlapce Adámka se svým tatínkem. Adámek pozoruje vlaštovky, které odlétají pryč do dálky, a ptá se svého tatínka, jestli by se také mohl dostat tak daleko, až bude veliký. Svěřuje se tatínkovi se svými obavami a strachy, co by ho na takové cestě mohlo potkat. Dospělý čtenář snadno rozklíčuje, že cesta je obrazem života. Tatínek syna nechlácholí, neříká, že to bude snadné. Adámkovy obavy nezlehčuje. Odpovídá na všechny jeho otázky, povzbuzuje, důvěřuje, dodává odvahu k objevování světa. Na každé dvojstránce je krátký text spojený jednou Adámkovou otázkou, skvěle podtržen jednoduchými ilustracemi. „Co mi řekl táta“ se doplňuje i s další knihou stejné autorky, „Mám Tě ráda“. Ta pro změnu zachycuje rozhovor Adámka s maminkou a je zcela prostoupená bezpodmínečnou láskou.

„A co když půjdu blátem?“ ptá se Adámek. „Když půjdeš blátem,“ říká táta, „dívej se ke hvězdám.“

Příběhy pro kluky, kteří se nebojí být výjimeční

Ben Brooks

nakladatelství Presco Group
pro děti od 7 let

Kromě kontroverznosti některých témat a výběru postav byly autorky předchozí knihy nařčeny, že adresováním knihy malým rebelkám podpořily genderové stereotypy, protože i kluci si chtějí číst o zajímavých ženách ☺. Kdyby však chlapi měli chuť i na výběr inspirativních mužů, kteří nemusí být akčními superhrdiny, aby se stali vzory a měnili svět k lepšímu, přispěl Ben Brooks s touto knihou. Oproti „Rebelkám“ vypadá tato knížka graficky jako šitá horkou jehlou, ale to nemění nic na tom, že stojí za to ji přinejmenším prolistovat. Jen škoda, že se v českém překladu ztratil vtipný anglický podtitul: „True tales of amazing boys who changed the world without killing dragons“.

A holky, přečtete si ji taky!

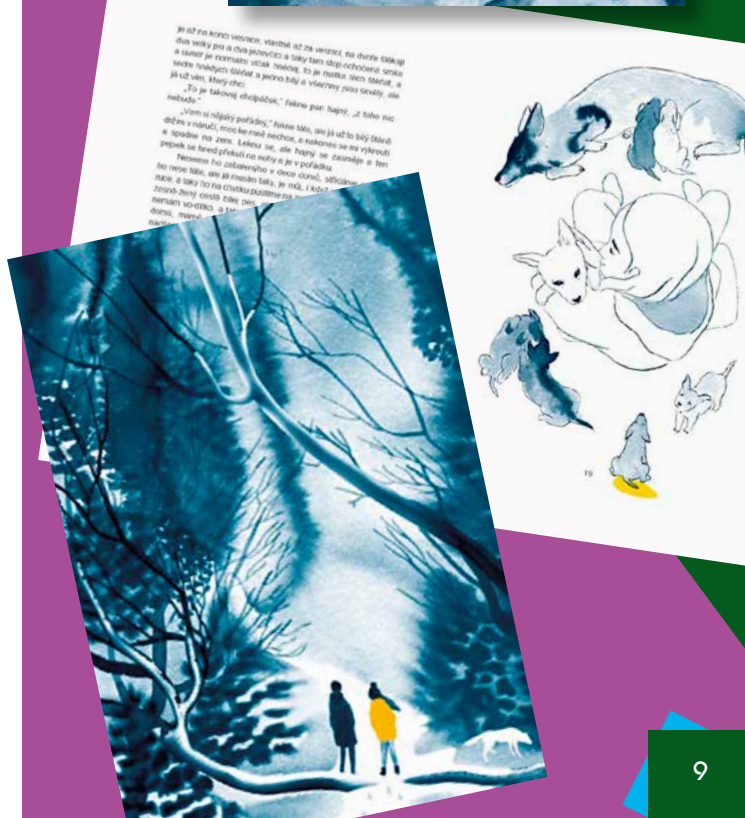
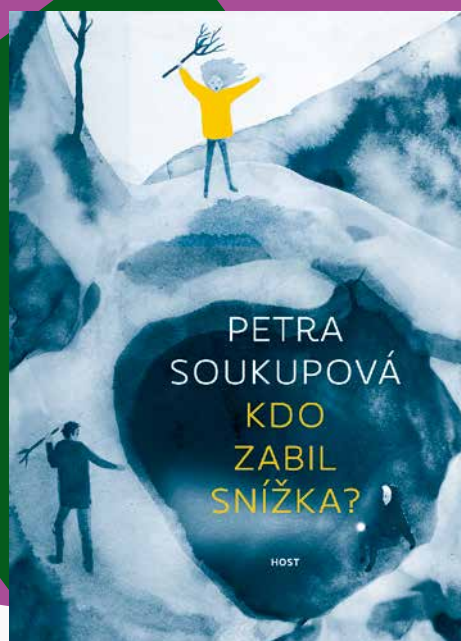
Kdo zabil Snížka?

Petra Soukupová

nakladatelství Host
pro děti od 9 let

Pro holky i pro kluky, poslední knížka, která „chytne“ i náctileté. Martina moc touží po psovi, jenomže se Snížkem jsou samé starosti. Je hluchý, divoký, nikdo ve vesnici ho nemá rád a lidé se ho bojí. Jednoho dne Martina najde Snížka mrtvého. Společně se svými kamarády se pustí do vyšetřování, co se Snížkovi stalo. Při detektivním vyšetřování nakonec odhalí o lidech ve vsi mnohem více, než měli v plánu. Autorka se dětem nepodbízí jednoduchým dětským jazykem – a možná i proto tak vtáhne do děje.

Daniela Šimková

Loupežnická Křídla

*„Nebohý nešťastníku, kams to vlez,
v Křídlech je loupežníků plný les,
kradou jak straky, nikdy nemaj dost,
možná tě taky pošlou na věčnost...“*

Je to tak, les nedaleko Křidel byl plný loupežníků, tedy aspoň na začátku léta. Kdo zná knížku Ronja, dcera loupežníka, ví, že tam rádí dvě lupičské bandy – to v Křídlech byly hned čtyři! Jeden aby se i na latrinu bál jít sám... Na rozdíl od loňska nás nevyplavila žádná průtrž mračen. A v noci jsme se moc nepotili, na začátku července jsme k ránu naměřili dva stupně nad nulou, což není zrovna vedro (a vzhledem k třicítkám, které přišly potom, to vypadá skoro neuvěřitelně). Letos se táborové dění dostalo i na televizní obrazovky: obvyklou kontrolu z Okresní hygienické stanice tentokrát doprovázel štáb České televize. Ale ani nepoznali, že padli mezi loupežníky (nebo to ve večerních zprávách na sobě aspoň nedali znát), a všudypřítomné šedivky, větrnice a čumbrky kamera nezachytila, čemuž se není co divit, schovávají se fakt dobře. To dá rozum, že z tábora po týdnů odjíždělo čtyřicet spořádaných lidí, s loupežnictvím skoncovali. Tak zase za rok!

Jan Keřkovský

O Bratru Kálefovi

Rozhovor s Janem Keřkovským

Jak ses ke Kálefu dostal a jaké byly tvé první dojmy?

Přistěhoval jsem se do seniorátu a následující léto mě vedoucí přizvali na jeden z letních táborů (konávaly se tehdy dva, jeden vedla, řekneme, novoměstská parta a druhý myslibořická a já byl na běhu té novoměstské). Dojmy byly docela prima: že se najdou lidi, kteří tráví hodně času přípravou programu a pak jsou jeden či dva týdny kdesi v lese se spoustou dětí a ty děti se tam těší a odjíždějí spokojené. Čtenáři to asi vědí, ale kdyby ne, tak to řeknu: vedoucí, zdravotníci ani kuchařky za tuhle práci nedostávají žádnou finanční odměnu a ještě si na to někteří z nich vyplácají kus dovolené.

Jak dlouho u Kálefa jsi a jaký v tom čase prodělal vývoj?

Od léta 2002 jsem byl s jednou výjimkou každý rok v nějaké roli na letním táboře. Do ostatních aktivit se moc nepletu, protože jsem v seniorátním výboru, pod který Kálef vlastně patří, a nechci ty role míchat.

Jednou za čas dojde na obměnu členů výboru nebo táborových vedoucích – někdo se odstěhuje, někdo dostuduje, někdo už pociťuje únavu – a na jejich místa nastoupí někdo další (je fajn, že se vždycky někdo našel). Řekl bych, že Kálef docela funguje, ale sbory se o něj tím pádem moc náruživě nezajímají (na valné hromadě se zrovna moc zástupců

ze sborů obvykle nehromadí), z čehož ovšem plyne o to větší opotřebování těch, kdo to vedou, a zase dojde na výměnu...

Co tě na působení u Bratra Kálefa nejvíce baví?

Tábory (už jsem zmínil, že do ostatního se nechci moc plést). Myslím si, že mladší, starší i rodinný tábor mají dobrou úroveň, každý je jiný a ohlasy jsou příznivé, pokud vím. Zažívám tábor pro mladší děti a strašně moc mě baví spolupráce s týmem, se kterým to připravujeme a pak vedeme.

Znáš nějaké veselé „drby“ z prostředí Kálefa, o kterých se můžeš podělit?

Znám, ale raději bych se o ně nedělil ☺. Anebo jo: Před lety psala jedna malá slečna domů, že to na táboře bylo na začátku strašné, fakt k nevydržení, ale že se jí spolu s dalšími podařilo uprchnout a dostat se na jiný tábor a tam už je to docela dobré. Popsala tím kus děje, který jsme tehdy „hráli“, což z toho vzkazu ovšem nebylo patrné a být rodič, trochu bych z té zprávy znejistěl.

Co bys vzkázal těm, kteří zatím o táborech a podobných akcích jen uvažují?

Dětem? Ať určitě jedou! A dospělým – ať se neostýchají ke kálefácké práci přidat, dala by se asi dělat spousta věcí, kdyby bylo víc energie. A třeba při stavbě či bourání tábora by bylo fajn, kdyby na den přijeli tátové těch dětí, co jsou pak na táboře – aby to nebylo jen na táborových vedoucích. No a do sborů bych vzkázal, ať se na výbor Kálefa obracejí s náměty a nápady, třeba se něco z toho ujme.

Děkuji.

Ptal se Filip Boháč

Rodinný tábor Bratra Kálefa

Rodinný běh tábora Bratra Kálefa se letos konal potřetí. S každým rokem přibývá zájemců – letos se zúčastnilo osm rodin ve více či méně kompletních složeních, což bylo přes 30 dospělých a dětí. To je zřejmě hraniční počet. Byli bychom rádi, aby to byl i nadále tábor spíš komorní, na kterém bude několik rodin, které se budou ochotné po dobu trvání tábora naladit na podobný rytmus. Pobyt na táboře je založen na tom, že účast na všech aktivitách je dobrovolná. Společná jsou pouze jídla a večer chvíle u ohně. Pokud chce rodina trávit čas spolu sama, vyrazit si na výlet, nebo jen odpočívat, určitě může. Pro zájemce bylo dopoledne věnované hrám inspirovanými knižním příběhem Petra Pana. Odpoledne a navečer připravovali další aktivity rodiče – podle toho, co by ostatním rádi ukázali, o jaké dovednosti se chtěli podělit, nebo pokud znali hry, které chtěli naučit někoho dalšího. Díky tomu jsme si zacvičili pilates, děti stavěly přístřešek, věnovali jsme se lukostřelbě.

Na táboře ale máme nejraději čas, kdy dětem neplánujeme žádné aktivity. A není to lenost – je to důvěra, že si děti vymyslí zábavu samy a nebudou závislé na tom, aby jim byla neustále servírována dospělými. A vzhledem k tomu, že se většina dětí i letos přišla na táboře ukázat, jen když měla hlad nebo už chtěla jít spát, myslím, že to smysl má.

Složení účastníků je velmi rozmanité, kromě maminek, tatínků a dětí máme i táborového dědečka. A byl opět pokořen rekord ve věku nejmladšího účastníka – letos s námi stanoval tříměsíční kojenec. Že bychom se na příštím ročníku dočkali porodu?

Daniela Šimková

Z Matrixu do reality, z reality do Matrixu

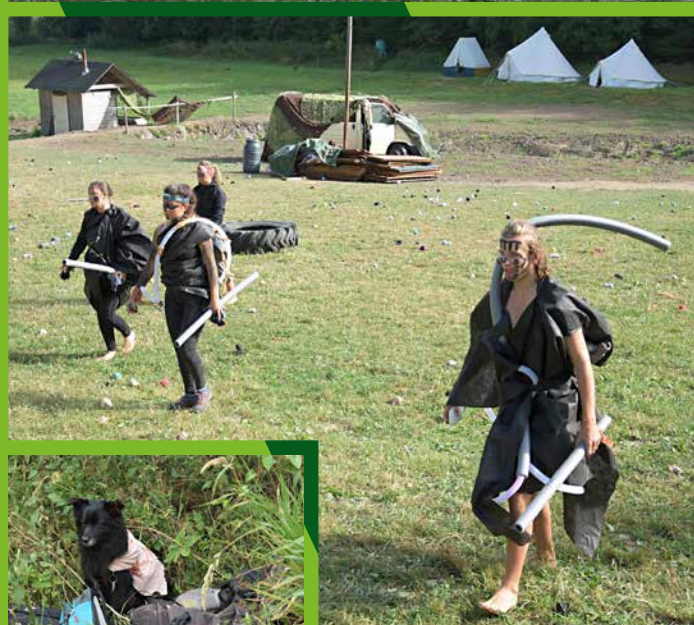
aneb

Tábor BK pro starší...

Představte si svět. Normální svět. Ráno si uvaříte čaj, jdete do práce, na oběd si dáte šťavnatý steak... Slunce na obloze svítí a občas ho zakryjí mraky. Navíc v tomhle světě nejsou války, ani žádné nepřátelství. Ideální svět. Kdo by v takovém světě nechtěl žít?

Tuhle otázku si mohli táborníci položit na starším běhu tábora Bratra Kálefa. Můžeme si na tu otázku odpovědět taky. Asi všichni bychom v takovém světě chtěli žít. Ale když se zeptáte někoho z účastníků tábora, rychle změníte názor. Na začátku tábora jsme všichni rozděleni do jednotlivých korporací. V průběhu prvních dnů ale zjišťujeme, že ten ideální svět není tak ideální, jak se zdá. Některé věci se tu nesmí. Některé informace jsou tabu. A to nejenom špatné věci. Jakmile se táborníci začnou zajímat o tyto věci, jde po nich ochranka (později jsou její členové nazváni Nesmrtelní). Musíme pryč. Ale kam? Může být nějaký jiný svět? Nakonec se všichni dostáváme do skutečnosti. Ano, do skutečnosti! Do reálného světa! Ten svět, ze kterého jsme přišli, je jen počítačový program! Abyste rozuměli, skutečný svět ovládly stroje, které vytvořily program, kde my lidi „žijeme“. Teď jsme ve zkáze reality, věku strojů. Program a stroje ale jde zničit. Jak? Musíme se vydat zpátky do programu a hledat poslední součástku do zařízení, které zničí stroje. Nakonec se nám to povede a jsme svobodní. Nebo ne? Nebo to byla jenom hra? A je tenhle svět, ve kterém žijeme, skutečný? Není to jenom slabá náhražka něčeho krásnějšího, svobodnějšího?

Matouš Tkadleček alias doktor Strigiformes

Brigáda seniorátní mládeže

Potřebujete natřít plot nebo vrata garáže?

Vymýt velmi pozvolna trouchnivějící pařezy? Spálit staré klesti? Uklidit starý neporádek a vytržít a vyvézt odpad? To vše a mnohem víc zvládne mládež z Horáckého seniorátu!

Brigáda seniorátní mládeže se letos konala 11.–13. května. Účastníci se dostavovali postupně v pátek večer. Následovala večere, seznámení, hry, písničky, ztišení. V sobotu od rána se pod dohledem hospodářů sboru pracovalo jen s přestávkou na oběd a svačiny. Navečer už byly výsledky práce vidět – nově natřený plot, vytrhané pařezy, spálené klesti, uklizené

skříně, ve kterých dřímaly haldy starých brožur, natřená vrata garáže... Ze seznamu, který tu na mládež čekal v pátek večer vylepený na dveřích, byla většina položek hotová. V sobotu navečer někteří odjeli, aby nedělní bohoslužby strávili v domovském sboru, a zbylí hlouček si promítli film. Byli jsme unavení, a tak následovala jen krátká modlitba ve spacáku a zasloužený spánek. V neděli bohoslužby a odjezd.

Díky Terce, Kryštofovi a Matoušovi, byl program zorganizován tak, abychom se nenudili ani nenutili a za to jim moc děkuju. I všem dalším brigádníkům.

Nevím, jak pro seniorátní mládež, ale pro velkomeziříčský sbor a rodící se mládežnickou skupinku v něm, to byla moc prima návštěva. A nejen proto, že kolem natřeného plotu chodíme dennodenně.

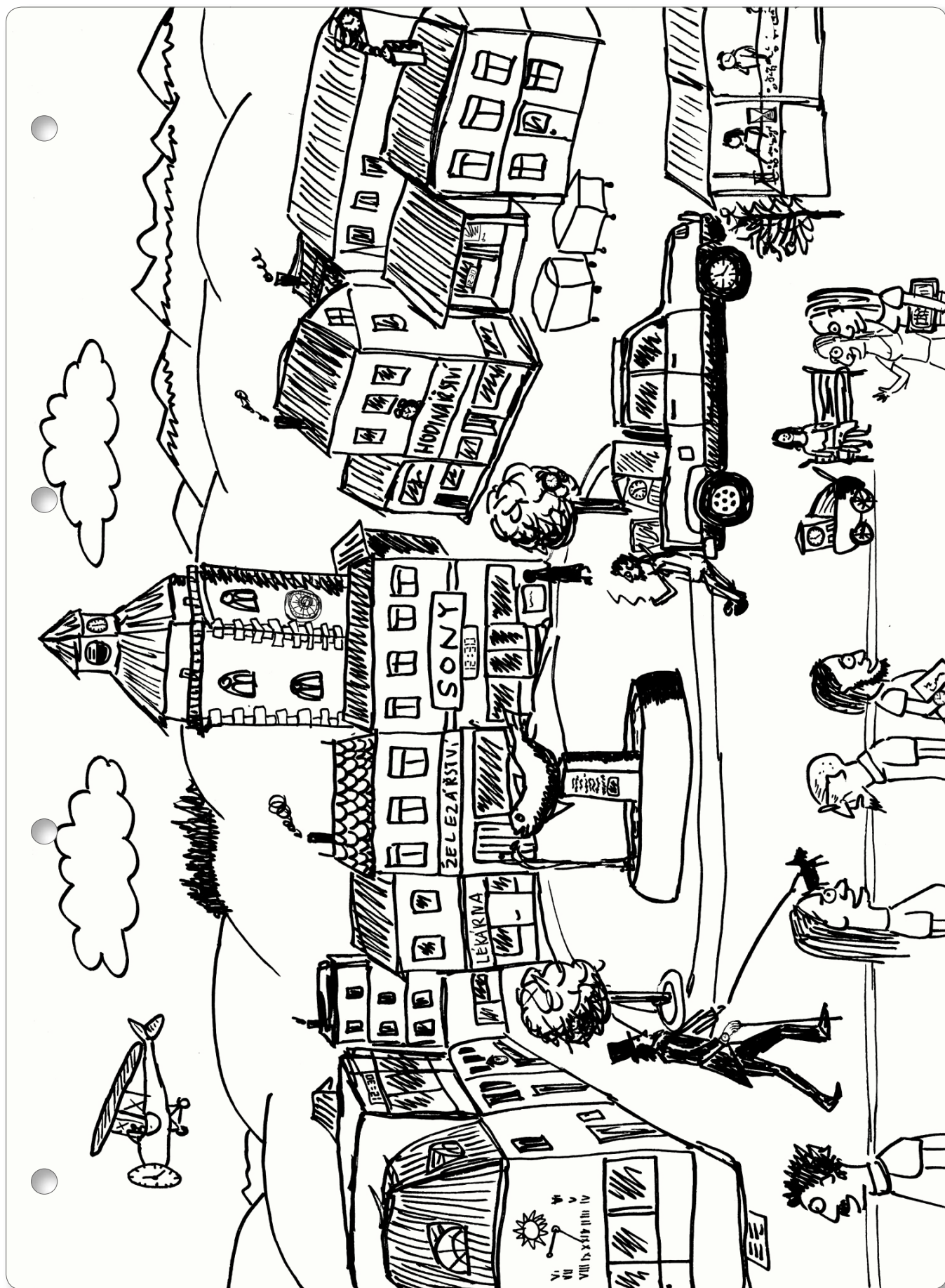
Markéta Slámová

Kálefova hledačka...

cílem je najít všechny hodiny na obrázku, je jich 18.

Pro BK připravil Filip Boháč

Rozmanité odpoledne ke Dni Země v Sázavě

Z Matrixu do reality, z reality do Matrixu...

Tábory Bratra Kálefa v Křídlech v roce 2019

Inspirace pro práci s dětmi z Horní Krupě

Setkání učitelů nedělní školy v Jihlavě

Rodinná neděle a Zahradní slavnost

Knižní inspirace pro malé i velké

Andílci z Třebíče do Myslibořic

Rodinný tábor Bratra Kálefa

Brigáda seniorátní mládeže

Rozhovor o Bratru Kálefovi

Loupežnická Křídla

Víkendovka v Zubří

Kálefova hledačka

Výlet do Valtínova

facebook.com/bratrkalef

kalef.evangnet.cz

Zpravodaj pro práci s dětmi vydává Bratr Kálef.

adresa: Bratr Kálef, Vrchlického 1, Jihlava, 586 01 • IČ: 488 98 937

kalef@evangnet.cz • bankovní spojení: 2200424296/2010

grafický návrh a sazba: TFSoft, www.tfsoft.cz

tisk: Tiskárna Unipress, s.r.o., www.unipress-zr.cz • náklad: 200 kusů